

Гуменецький Володимир Васильович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець у сфері
нафтопереробки
та нафтохімії

Народився 6 лютого 1943 р. у м. Львів.

У 1965 р. із відзнакою закінчив хіміко-технологічний факультет ЛПІ (спеціальність «Хімічна технологія переробки нафти та газу»). З 1966 до 1968 р. Володимир Васильович працював інженером-технологом, старшим інженером-технологом інституту «УкрдіпроНДІнафта».

Протягом наступних трьох років навчався в аспірантурі при ЛПІ, а після її закінчення обіймав посади асистента, молодшого і старшого наукового співробітника. У 1976 р. він захистив кандидатську дисертацію «Дослідження окиснення асфальтенів, смол і олів киснем повітря у водному розчині NaOH».

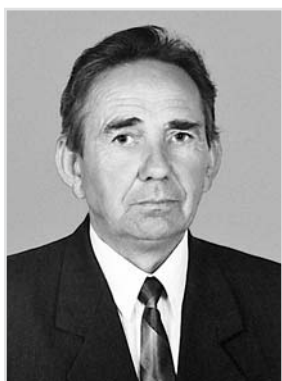
З 1979 р. викладає у рідному виші. У 1984 р. Володимир Гуменецькому було присвоєне звання доцента кафедри хімічної технології переробки нафти та газу. Протягом 1991–2001 рр. він був деканом факультету технології органічних речовин, а в 2001 р. став заступником директора Інституту хімії та хімічних технологій НУ «Львівська політехніка».

В. В. Гуменецький досягнув вагомих наукових результатів у галузі хімії, технології переробки високомолекулярних сполук нафти та каталітичного окиснювального перетворення олефінових вуглеводнів. Взяв участь у розробці наукових основ хімічного перетворення високомолекулярних сполук нафти шляхом їх окиснення в дисперсних системах, а також у проведенні дослідження спіновача, створенні рекомендації для флотаційного збагачення вугілля тощо.

Є автором 210 наукових праць, 28 навчально-методичних розробок, зокрема навчальних посібників «Охорона оточуючого середовища в нафтопереробній і хімічній промисловості» (із грифом МОН України), «Процеси та обладнання нафтопереробних заводів», монографії «Промисловий каталіз у нафтопереробці і технології органічних продуктів», конспекту лекцій «Загальнозаводське господарство НПЗ» та довідкового видання «Російсько-український словник термінів і зворотів із технології нафти (12 000 слів)». Має 12 авторських свідоцтв та патентів на винаходи.

Володимир Васильович — член Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка, активний учасник багатьох наукових і науково-технічних конференцій із проблем переробки нафти та газу і нафтохімії, які відбувалися у Мінську, Ташкенті, Вроцлаві, Москві, Варшаві.

За успіхи в науковій і педагогічній роботі йому присвоєні звання «Винахідник СРСР», «Відмінник освіти України». Нагороджений Почесною грамотою Міністерства освіти й науки України, має подяки УНГА, Прем'єр-міністра України (за вагомий особистий внесок у розвиток національної освіти і науки, підготовку висококваліфікованих спеціалістів, плідну науково-педагогічну та громадську діяльність і з нагоди 165-річчя з дня заснування Національного університету «Львівська політехніка»).

Гунька Нестор Никодимович

Доктор геолого-мінералогічних наук, професор, академік УНГА, фахівець із геології і розробки нафтових родовищ

Народився 16 березня 1932 р. у с. Токи Підволочиського району на Тернопільщині. У 1957 р. закінчив ЛПІ за спеціальністю «Геологія і розвідка нафтових та газових родовищ» і почав працювати в Долинському нафтопромисловому районі. За три роки пройшов шлях від техника-геолога до головного геолога Болехівської контори розвідувального буріння. З 1963 р. він — начальник геологічного відділу НПУ «Долинанафта».

У 1976 р. без відриву від виробництва закінчив аспірантуру при ІФІНГ і захистив дисертацію, здобувши ступінь кандидата геолого-мінералогічних наук. У 1991 р. захистив докторську дисертацію, що стала науковим узагальненням його 25-річної роботи на підприємствах нафтової промисловості. У 1993 р. Нестор Никодимович став завідувачем відділу проблем підвищення нафтовіддачі Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України.

Вчений брав безпосередню участь у виборі і реалізації напрямів пошуків нафти й газу, обґрунтував необхідність

розробки крутих та підгорнутих крил складок Передкарпатського прогину. Він розробив низку технологічних рішень з удосконалення систем розробки нафтових родовищ Прикарпаття, зокрема методи керування термобаричними процесами під час заводнення нафтових покладів. Обґрунтував роль геолого-фізичних факторів і механізмів у процесі вилучення нафти із багатопластових об'єктів, сформулював основні принципи зміни термобаричних умов під час розробки покладів. Запропонував методи регулювання вилучення нафти на основі зміни об'ємів нагнітання агентів витіснення і темпів відновлення температури та тиску покладів.

У 1996 р. Н. Н. Гунька перейшов на викладацьку роботу в ІФДТУНГ, де працював до останніх днів свого життя. У цьому році йому було присвоєне вчене звання професора.

Результати наукових досліджень і промислових випробувань Нестора Гуньки стали основою чотирьох монографій, підручників «Основи геології», «Геологія і геоморфологія», «Лабораторний практикум із загальної геології», навчального посібника «Загальна геологія», 137 наукових статей, втілених у 18 винаходах і патентах.

Нестор Никодимович брав активну участь у науково-педагогічній роботі. Керував науково-дослідною тематикою з проблеми підвищення нафтовіддачі низькопрониклих неоднорідних колекторів. Був членом Ученої ради ІГ і ГГК, Науково-інженерної комісії Президії НАН України з проблем підвищення нафтовіддачі, Центральної комісії з розробки нафтових і газових родовищ Держнафтогазпрому, двох спеціалізованих учених рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій при ІФДТУНГ.

Його нагороджено медалями «За доблесну працю», «Ветеран праці», «Винахідник СРСР», медаллю ім. В. І. Лучицького та іншими відзнаками.

Помер 4 жовтня 2002 р.